

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
Agencia Națională de
Adminstrare Fiscală
Direcția Generală a Finanțelor
Publice a județului Bihor

Str. Dimitrie Cantemir nr. 2b
Z
Tel : 0259 433 050
Fax : 0259 433 055

DECIZIA Nr. din2010
privind soluționarea contestației formulate de
SC "X" SRL din Z
înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice Bihor
sub nr. Z

Direcția Generală a Finanțelor Publice Bihor a fost sesizată de Activitatea de Inspecție Fiscală Bihor prin adresa nr. Z cu privire la contestația formulată de SC "X" SRL din Z împotriva Deciziei de impunere nr. Z privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală și a Raportului de inspecție fiscală nr. Z.

Obiectul contestației îl constituie măsurile dispuse de organele de inspecție fiscală din cadrul Activității de Inspecție Fiscală Bihor prin Decizia de impunere nr. Z emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr. Z privind respingerea la rambursare a taxei pe valoarea adăugată în suma de Z lei și plata la bugetul de stat a sumei totale de Z lei, reprezentând:

- Z lei - taxa pe valoarea adăugată;
- Z lei - majorări de întârziere aferente.

Contestația a fost depusă în termenul legal prevăzut de art. 207(1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/ 2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, la registratura generală a Direcției Generale a Finanțelor Publice Bihor sub nr. Z fiind repartizată Activității de Inspecție Fiscală Bihor spre întocmirea dosarului și a referatului cu propuneri de soluționare.

Procedura fiind îndeplinită Direcția Generală a Finanțelor Publice Bihor este investită să soluționeze pe fond contestația depusă conform art. 209(1) lit. a) din Codul de procedură fiscală.

I. Prin contestația formulată împotriva Deciziei de impunere nr. Z și a Raportului de inspecție fiscală nr. Z întocmite de organele de control ale Activității de Inspecție Fiscală Bihor, SC "X" SRL aduce următoarele argumente:

- menționează că în urma controlului fiscal efectuat organele de inspecție fiscală au emis Decizia de impunere nr. Z prin care a fost respinsă la rambursare taxa pe valoarea adăugată în sumă de Z lei și stabilită plata la bugetul de stat a taxei pe valoarea adăugată în sumă de Z lei și a majorărilor de întârziere aferente în sumă de Z lei;

- arată că stabilirea obligațiilor suplimentare de plată are la bază eroarea organelor de inspecție fiscală cu privire la activitatea desfășurată de societate și raporturile juridice pe care le-a avut cu prestatorul de servicii SC "A" SRL din Z, aceasta fiind o societate comercială care activează în domeniul pieței publicității, care prestează servicii de publicitate și de intermediari pentru clienți pe aria geografică din nordul și nord-vestul României și aceste servicii de publicitate s-au concretizat prin diferite acțiuni specifice de promoții în magazine a produselor care fac obiectul campaniei publicitare;

- precizează că organele de control au stabilit că cheltuielile și implicit, plățile făcute către SC "A" SRL din Z sunt nedeductibile, deoarece în adresa nr. Z emisă de Activitatea de Inspecție Fiscală Mehedinți se arată că "Societatea figurează radiată din data de2010, iar în perioada 2008 – 2010 nu a depus nici o declarație fiscală nici deconturi de TVA.";

- susține că nu se poate crea în sarcina sa un prejudiciu pentru o faptă săvârșită de un terț, respectiv nu poate să răspundă pentru faptul că furnizorul și organele sale statutare nu și-au îndeplinit obligațiile legale, în condițiile în care relațiile comerciale între cele două societăți au fost de lungă durată;

- invocă prevederile art. 21 din Legea nr. 571/ 2003 privind Codul fiscal unde sunt definite cheltuielile deductibile ca fiind "cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri impozabile, inclusiv cele reglementate prin acte normative în vigoare", veniturile fiind realizate prin încasarea de către societate a contravalorii serviciilor prestate de la clienții săi, astfel că principala condiție pentru existența unei cheltuieli deductibile, respectiv realizarea veniturilor impozabile, a fost atinsă;

- consideră că încadrarea măsurii dispuse de organele de control la prevederile art. 21 alin. (4) lit. m) și art. 11 alin. (1) din Legea nr. 571/ 2003 privind Codul fiscal este neîntemeiată, întrucât dacă organele de control nu ar fi luat în considerare tranzacția sau ar fi reîncadrat forma tranzacției nu puteau fi aplicate celelalte dispoziții legale.

În consecință, solicită admiterea contestației și anularea Deciziei de impunere nr. Z, a Raportului de inspecție fiscală nr. Z și a Dispoziției privind măsurile stabilite de inspecția fiscală nr. Z.

II. Urmare a solicitării la rambursare a soldului sumei negative a taxei pe valoarea adăugată în sumă de Z lei din decontul de taxă pe

valoarea adăugată cu opțiune de rambursare aferent lunii 2010, înregistrat la organul fiscal sub nr. Z, prin Decizia de impunere nr. Z privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală, emisă în baza constatărilor din Raportul de inspecție fiscală nr. Z, organele de control din cadrul Activității de Inspecție Fiscală Bihor au constatat următoarele:

În luna 2008 SC "X" SRL a înregistrat în evidența contabilă contravaloarea unor facturi fiscale în sumă totală de Z lei, iar în cursul anului 2009 în sumă totală de Z lei, emise de SC "A" SRL din Z pentru servicii de publicitate, pentru care a dedus taxa pe valoarea adăugată aferentă în sumă de Z lei și de Z lei, în condițiile în care societatea nu a putut dovedi cu documente (rapoarte, studii, procese verbale) prestarea efectivă a serviciilor.

Ca răspuns la cererea de efectuare a unui control încrucișat la SC "A" SRL, Activitatea de Inspecție Fiscală Mehedinți a transmis adresa nr. Z în care specifică faptul că SC "A" SRL figurează radiată din data de Z, iar în perioada 2008 – 2010 nu a depus nici o declarație fiscală, deci nici deconturi de TVA.

În baza celor constatate, organele de inspecție fiscală au stabilit că taxa pe valoarea adăugată aferentă serviciilor de publicitate în sumă totală de Z lei este nedeductibilă, au respins la rambursare taxa pe valoarea adăugată în sumă de Z lei și au stabilit că societatea datorează la bugetul de stat taxa pe valoarea adăugată în sumă de Z lei.

Pentru neplata la termen a taxei pe valoarea adăugată, au calculat majorări de întârziere în sumă de Z lei pe perioada2008 –2010.

III. Având în vedere cele constatate de organele de inspecție fiscală, motivele invocate de contestatoare, precum și documentele aflate la dosarul cauzei se rețin următoarele:

SC "X" SRL cu sediul în Z, str. Z nr. Z, bl. Z, ap. Z, jud. Z, este înmatriculată la Oficiul Registrului Comerțului Z sub nr. Z, are codul de înregistrare fiscală Z și sediul procedural ales în Z, str. Z, nr. Z, ap. Z.

Direcția Generală a Finanțelor Publice Bihor este investită să se pronunțe dacă SC "X" SRL are drept de deducere a taxei pe valoarea adăugată în sumă de Z lei aferentă unor servicii de publicitate, în condițiile în care societatea nu a putut justifica cu documente (rapoarte, studii, procese verbale) prestarea efectivă a serviciilor în folosul operațiunilor sale taxabile.

În fapt, SC "X" SRL a achiziționat în luna 2008 servicii de publicitate în sumă de Z lei, iar în cursul anului 2009 în sumă de Z lei, de la SC "A" SRL din Z, în baza contractului de prestări-servicii și producție materiale publicitare Z și a contractului nr. Z, pentru care a dedus taxa

pe valoarea adăugată în sumă de Z lei în luna 2008 și respectiv în sumă de Z lei în cursul anului 2009, în condițiile în care societatea nu a putut dovedi cu documente (rapoarte, studii, procese verbale) prestarea efectivă a serviciilor.

În urma controlului încrucișat solicitat la SC "A" SRL, Activitatea de Inspecție Fiscală Mehedinți a emis adresa nr. Z în care specifică faptul că SC "A" SRL figurează radiată din data de Z, iar în perioada 2008 – 2010 nu a depus nici o declarație fiscală și nici deconturi de taxă pe valoarea adăugată.

În drept, cauza își găsește soluționarea în prevederile art. 145 alin.(2) lit. a) și art. 146 alin. (1) din Legea nr. 571/ 2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, care precizează:

"Art. 145. - (2) Orice persoană impozabilă are dreptul să deducă taxa aferentă achizițiilor, dacă acestea sunt destinate utilizării în folosul următoarelor operațiuni:

a) operațiuni taxabile;

[...]

Art. 146. - (1) Pentru exercitarea dreptului de deducere a taxei, persoana impozabilă trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

a) pentru taxa datorată sau achitată, aferentă bunurilor care i-au fost ori urmează să îi fie livrate sau serviciilor care i-au fost ori urmează să îi fie prestate în beneficiul său, să dețină o factură care să cuprindă informațiile prevăzute la art. 155 alin.(5).",

coroborate cu dispozițiile pct. 45 alin.(4) din Hotărârea Guvernului nr. 44/ 2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/ 2003 privind Codul fiscal, unde se menționează:

"45 - (4) Pentru exercitarea dreptului de deducere prevăzut la alin.(1) și (2) trebuie îndeplinite următoarele cerințe:

a) bunurile respective urmează a fi utilizate pentru operațiuni care dau drept de deducere;

b) persoana impozabilă trebuie să dețină o factură sau un alt document legal aprobat prin care să justifice suma taxei pe valoarea adăugată aferentă bunurilor achiziționate;

c) să nu depășească perioada prevăzută la art. 147¹ alin.(2) din Codul fiscal.",

și completate cu cele ale art.11 alin. (1) din Codul fiscal, care specifică:

"Art. 11. - (1) La stabilirea sumei unui impozit sau a unei taxe în înțelesul prezentului cod, autoritățile fiscale pot să nu ia în considerare o tranzacție care nu are un scop economic sau pot reîncadra forma unei tranzacții pentru a reflecta conținutul economic al tranzacției."

Potrivit prevederilor legale de mai sus, orice persoană impozabilă are dreptul să deducă taxa pe valoarea adăugată aferentă achizițiilor de bunuri și servicii numai dacă acestea sunt destinate utilizării în folosul

operațiunilor sale taxabile, iar în situația în care o tranzacție nu are scop economic sau acesta nu poate fi dovedit, autoritățile fiscale pot să nu ia în considerare tranzacția în cauză sau pot reîncadra forma unei tranzacții pentru a reflecta conținutul economic al tranzacției.

În materie privind baza de impozitare, sunt aplicabile și dispozițiile pct. 48 din Hotărârea Guvernului nr. 44/ 2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/ 2003 privind Codul fiscal, unde se specifică:

“48. Pentru a deduce cheltuielile cu serviciile de management, consultanță, asistență, sau alte prestări de servicii trebuie să se îndeplinească cumulativ următoarele condiții:

- serviciile trebuie să fie efectiv prestate, să fie executate în baza unui contract care să cuprindă date referitoare la prestatori, termene de execuție, precizarea serviciilor prestate, precum și tarifele percepute, respectiv valoarea totală a contractului, iar defalcarea cheltuielilor de această natură să se facă pe întreaga durată de desfășurare a contractului sau pe durata realizării obiectului contractului; prestarea efectivă a serviciilor se justifică prin: situații de lucrări, procese verbale de recepție, rapoarte de lucru, studii de fezabilitate, de piață sau orice alte materiale corespunzătoare;

- contribuabilul trebuie să dovedească necesitatea efectuării cheltuielilor prin specificul activităților desfășurate.”

Ca atare, pentru a putea deduce cheltuielile și implicit taxa pe valoarea adăugată privind serviciile de publicitate achiziționate de la SC “A” SRL societatea trebuie să facă dovada că serviciile au fost efectiv prestate în folosul operațiunilor sale taxabile, prestarea efectivă a serviciilor justificându-se prin: situații de lucrări, procese verbale de recepție, rapoarte de lucru, studii de fezabilitate, de piață sau orice alte materiale corespunzătoare și necesitatea efectuării cheltuielilor prin specificul activităților desfășurate, fapt neîndeplinit de contestatoare.

Mai mult, în raportul de inspecție fiscală se face precizarea că în urma controlului încrucișat solicitat la SC „A” SRL din Z, Activitatea de Inspecție Fiscală Mehedinți a emis adresa nr. Z în care se arată că societatea figurează radiată din data de Z, iar în perioada 2008 – 2010 nu a depus nici o declarație fiscală și nici deconturi de taxă pe valoarea adăugată, deci nu s-a putut dovedi realitatea prestațiilor dintre cele Z societăți și nici proveniența facturilor pentru înregistrarea în contabilitate a taxei pe valoarea adăugată în sumă de Z lei.

Pe cale de consecință, rezultă că în mod legal organele de inspecție fiscală au respins la rambursare soldul sumei negative a taxei pe valoarea adăugată solicitată la rambursare în sumă de Z lei și au stabilit prin Decizia de impunere nr. Z că SC “X” SRL datorează la

bugetul de stat taxa pe valoarea adăugată în sumă de Z lei, contestația urmând să fie respinsă ca neîntemeiată.

Iar, majorările de întârziere în sumă de Z lei aferente taxei pe valoarea adăugată stabilită suplimentar de plată, rămân de plată în sarcina contestatoarei potrivit principiului de drept "accessorium sequitur principale" – secundarul urmează principalul, ca măsură accesorie în raport cu debitul principal, fiind calculate în baza prevederilor art. 119(1) și 120(1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/ 2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare și ale Legii nr. 210/ 2005 cu privire la stabilirea cotei majorărilor de întârziere și dobânzilor datorate pentru neplata la termen a obligațiilor bugetare.

În acest sens, la art. 119(1) și art. 120(1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/ 2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se arată că:

"Art. 119. - (1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen majorări de întârziere.

[...]

Art. 120. - (1) Majorările de întârziere se calculează pentru fiecare zi, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate inclusiv."

În legătură cu contestația formulată împotriva Dispoziției nr. Z privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală, precizăm că Activitatea de Inspecție Fiscală Bihor a raspuns prin Decizia nr. Z, în conformitate cu dispozițiile art. 209 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 92/ 2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, unde se precizează:

"(2) Contestațiile formulate împotriva altor acte administrative fiscale se soluționează de către organele fiscale emitente."

Față de cele reținute, în raport cu actele normative enunțate în cuprinsul deciziei și în temeiul art. 210(1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/ 2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se

DECIDE

Respingerea contestației formulată de SC "X" SRL din Z, ca neîntemeiată.

Prezenta decizie poate fi atacată la Tribunalul Bihor, conform procedurii legale în termenul legal prevăzut de Legea contenciosului administrativ nr. 554/ 2004.

director executiv